

det sidste Forsøg blev gjort paa at løse dette Spørgsmaal, har dog maasse ført til, at Følelsen Landet over og i de forskellige Kredse er bleven vakt i stigende Grad for, at der her er et Krav, som bør imødekommes. Og jeg vil tilføje, at hvad der styrker dette vort Haab om, at Tiden nu maasse er mere moden end før, og hvad der ogsaa — det kunne vi jo godt sige — har været for os en Anledning til at komme med Forslaget netop nu, det er den Konflikt, der er kommen frem her i Byen — jeg ved i alt Fald ikke af, at den endnu er kommen frem andre Steder — mellem Folketirkens Præster og brede Lag i Befolkningen, en Konflikt, der skyldes den Beslutning fra Præsternes Side, at de ikke ville bistaa ved Begravelser af dem, der have meldt sig ud af Folketirken for at faa borgerlig Vielse. Stillingen er jo ikke den, at de have nægtet at bistaa ved Begravelser, fordi vedkommende havde ladet sig borgerlig vie. Der ligger altsaa ikke i Præsternes Stilling — hvilket kunde være et daarligt Varsel for dette Forslag — i og for sig nogen Uvilje tilkendegivet mod det borgerlige Egteskab; men der ligger i deres Stilling et Ønske om — saaledes forstaar jeg det — at bringe Folk til at forstaa, hvad det vil sige, og hvad det fører med sig at melde sig ud af Folketirken, forstaa, at det er en alvorlig Sag, hvis Følger Folk skulde betænke, inden de indlade sig derpaa. Nu er det imidlertid efter den bestaaende Lovgivning saaledes, at mangfoldige Menninger — det er en Erfaring, vi her i Kjøbenhavn i fjedje stigende Grad gøre, og en Erfaring, som jeg i min Egenstaa af Medhjælper ved Studentersamfundets Ketsshjælp gennem mange Aar har faaet bekræftet — melde sig ud af Folketirken uden at gøre sig Følgerne deraf klare og uden i Virkeligheden derigennem for deres eget Vedkommende at erklære sig fjender af Folketirken, blot for at faa den borgerlige Vielse. Hvorfor skal man da nødvendigvis gøre en fjendelig Stilling mellem disse Folk og Folketirken, naar det, de ønske, kun er at faa Lov til at indgaa borgerligt Egteskab og for øvrigt ikke have noget imod at leve i Fred med Folketirken? Ogsaa af den Grund ønske vi derfor Afgang til borgerlig Vielse frigiven. Vi tro ikke, at den Bestræbelser, som saaledes er oppe fra Præsternes Side, har virket heldigt, og vi tro, at den vil virke skadeligere, jo længere den faar Lov at virke. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv mange af de Præster, som have været med til at tage denne Beslutning, som jo staar paa deres eget Ansvar, og som intet i den bestaaende Lovgivning nøder dem

til at tage, dog have faaet Øjet op for, at dette her fører videre, end de selv havde tænkt sig, fører til noget, som ikke vil være til Gavn for det, vi alle, de saavel som Forslagsstillerne, ønske at gavne, nemlig Folketirkens Sag her i Landet. Ud fra disse Betragtninger, den Grundtanke, at imødekomme det ældgamle Frihedskrav om den kirkelige Vielses Frigivelse, og den Lejlighedsbetragtning at bortrydde Anledningen til den Konflikt, som er opstaaet mellem Folketirkens Præster og brede Lag i Befolkningen, er det, vi tillade os at anbefale dette lille Lovforslag til velvillig Modtagelse.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Eventuelt: Tredje Behandling af:

Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Endringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Statsbanernes Takster m. m.

Mødet hævet Kl. 3. 20'.

Fem og halvfemsindstyvende Møde.

Lørdagen den 21de Marts 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Udvalget for Valgbrevs Prøvelse har i Dag afgivet Betænkning i Anledning af Valg til Folketinget den 9de April 1896 for Standerborg Amts 2den Valgkreds. Betænkningen kan ventes omdelt i Løbet af Dagen. Forsørsprotokollerne tillige med de tilhørende Bilag ville blive henlagte i Bureauet til